

ஓம்

விலை சுதம் 3

(கல்வி அனுபந்தம்)

“கற்பவை கற்றுக் கற்றாங் கொழுக்”

| | | | |
|------------|---|--|--------|
| புத்தகம் 2 | { | சன்னாகம்: வெகுதானிய[ஞ] மார்க்டிமீ கடை (1-1-39) { | இல. 12 |
|------------|---|--|--------|

பே. எஸ். ஸி.

J. S. C.

சிலகாலமாக ஆங்கில J. S. C. பரீக்ஷையில் அநேகம் பிள்ளைகள் தவறிப்போகின்றனர். இதற்கு மூலகாரணம் யாதாயிருக்கலாமோ வெனப் பலரும் ஆராய்கின்றனர். வித்தியாகர்த்தர், தகுதியில்லாத பிள்ளைகள் பரீக்ஷைக்குப் போவதனால், தவறுதல்கள் ஏற்படுகின்றது என்று கூறுகின்றார். பரீக்ஷைக்கஞ்சுப் பிள்ளைகளது கல்வி நிலை தெரியாமற்றான் கடுமையான வினாப்பத்திரங்கள் மூலம் பிள்ளைகளைத் தவறசெய்கிறார்கள் என்று தலைமையாசிரியர்கள் நினைக்கிறார்கள். வட இலங்கை ஆங்கில ஆசிரியர் சங்கத்தில் திரு. வீரசிங்கமவர்களும் இவ்விதமே கூறியுள்ளார். அநேகம் பிள்ளைகள் தவறுதிருப்பதற்குரிய வழிகள் யாவை? பரீக்ஷைகள் யாவரும் J. S. C. வகுப்புக்களைக் கற்பிக்கும் உபாத்தியாயர்களாக விருக்கவேண்டும் விக்தியாகரிக்கொக்குப் பிள்ளைகள் நிலைத்தாயாது. வருடாவருடம் ஆண்டும் கல்வி வேண்டுமென்ற நியதி எற்படவேண்டும். அவ்வீதத்திற்குக் குறைந்தால் சித்தியடையாதவர்களில் விசேடமானவர்களைச் சித்தியடையச் செய்து குறித்த வீதச் சித்தியைப் பெறவேண்டும். இவ்வாறு செய்யாவிட்டால் இலங்கையில் கல்வி விருத்தியடையாதென்பது நிச்சயம்.

திரு. அமுதவிலங்கம் அவர்கள் சம்பத்திரியார் கல்லூரியினின்று நீக்கப் பெற்றார். இவர் அக்கல்லூரியில் 26 வருடம் வேலை பார்த்தவர். தக்க காரணமின்றி நீக்கப்பெற்ற விஷயத்தைப் பற்றி வித்தியாகர்த்தரும் மௌனஞ்சாதித்துவிட்டார். ஆசிரியர்களின் உரிமையைப் பாதுகாக்கவல்ல, பிரதிசிதிகளை நாம் அரசாங்கசபைக்கு அனுப்பவேண்டும். அமுதவிலங்கம் விஷயம் இதுவரை அரசாங்கசபையில் வராதது மிகவும் வருந்தத்தக்கது.

* * * *

உபாத்தியாயர் பகுப்பைப்பற்றி ஆராய்ச்சி செய்யக் கல்வி மந்திரிசைபை ஓர் உபசபையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. பாத்தியாயரைப் பாதிக்கும் விஷயங்களில் இதுவே முக்கியமானது. உபசபையினர் நாட்டுக் கல்விக்கும் உபாத்தியாயருக்கும் பங்கம் விளையாத நல்ல பகுப்பு முறையை ஏற்படுத்தவார்களாக. ஆங்கில உபாத்தியாயர்கள் A. B. C. என்ற மூன்று பிரிவினராகப் பகுக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். ஒரே தரா

னம் பெறுதல் முறையாகாது; முன் சேர்ந்தவர், பின் சேர்ந்தவர் என்ற பேதத்தினாலும் சம்பள வித்தியாசமுமுண்டு. ஆங்கில உபாத்தியாயர்களுக்கும் தமிழ் உபாத்தியாயர்களுக்கும் சம்பள வித்தியாசமும் அதிகம் உண்டு. எல்லாரும் ஒரே வேலையைச் செய்கிறார்கள். சம்பளமும் சம்மாக இருக்கல் அவசியமாகும்.

ஆண்டபகி ரண்டம் அறியாத நில்வடினங்க, கண்டவரைக் கண்டாற் கதியாம் பராபரமே.

பாலர்பதுதி

சோம்பலுள்ள பன்றி

குட்டிக்கதை

“ச. மு.”

பன்றியின் பொறுப்பில் ஒரு அழகான தோட்டம் உண்டு அந்தத் தோட்டமே அதன் உயிரி, வெகு காலமாக அதிக சிரமமெடுத்து வருஷாவருஷம் விலை யுயர்ந்த பரிசுகளும் பெற்றது. பல வருஷங்களாக தோட்டவேலையில் ஈடுபட்டபடியால் அந்த வேலையில் வெறப்பு ஏற்பட்டது. தோட்டத்தைகிட்டும் புறப்பட்டது.

போதும் வழியில் இனிய ஓசை அதின் காதில் பட்டது. உடனே அந்த வீட்டிட்டிருக்கும் சென்ற யன்ன துக்கடாகும் எட்டிப் பார்த்தது. பூஜை யாழை ஒரு பக்கத்தில் வைத்துவிட்டுப் பன்றிப்பிரபுவை வரவேற்றது. கொஞ்சமேரம் இருவரும் அன்புடன் கலந்து பேசினர். ‘யாழ் வைத்திருக்கிறீர்களோ! எப்படிப் பேழைப்பு’ என்று விசாரித்தது. “ஆஹ! பெருமான் புண்ணிய மாக என்ன குறை, குறைந்தது இரண்டுகளைக்கொருக்காலாவது ஒரு கஷ்சேரி நடைபெறும் இரவுக்குக் கழுக்கடனுருக்கு ஒரு பிரயாவிடை. அதுதான் இவ்வளவு அரவாரம்” என்று குறையை முடித்தது பூஜை. பன்றிக்குச் சுங்கித்தில் ஒரு விருப்பம் உண்டானது. கன்னையம் சேர்த்துக்கொள்ளும்படி வேண்டியது. யாழ் வரசு பத்திரு அனுபவம் தேவை. குறைந்தது பத்து வருடத்திற்குத் தன்னுடன் இருக்கும்படி கேட்டது. பத்து வருடம் என்றதும் மெல்லப் பூஜையின் உத்தரவுடன் வெளிச்சென்றது.

இன்பு ஒரு குடைவிதியை நோக்கிச் சென்றது. ஒரு கடையிலிருந்து கரிச்சுப் பொரிசுச் சமைக் கண்ம் பன்றி யின் பெயிய முத்துக்குள் சங்கடமின்றிச் சென்றது. உடனே அத்திசையை நோக்கினாது. அங்கே நாய்ப் பிள்ளை சத்திரத்தில் அங்கும் இங்கும் ஒடிக்கொண்டிருந்தது. பன்றிக்கு ஸ்ரீ இடத்தில் நிற்கவேணு மெற்ற அவள் எழுந்தது. ஆகவே நாடிடன் தன் விருப்பத்தைத் தெரிவித்தது. ஒரு வருஷத்திற்கு அடுப்படி வேலை செய்யவேண்டுமென்றது. பத்துநாள் நெருப்புடன் எதிர்ந்து விண்றது. மறுநாள் அகோரம் பொறுக்கு முடிபாது கிளம்பினது;

பழையபடி மரக்கூடலையடைந்தது. அங்கு ஒரு சிறு செடியான்றில் இருந்த தேன் வைத்தையை யாரோ ஒரு மனுவன் எடுப்பதற்கு முயற்சி பண்ணின்கைக்கண்டது. “முயற்சியோ குறைவு; பலன் அதிகம்” என்று சொல்லிக்கொண்டு அம்மனுஷன்னைடை சென்று தேன் வைத்தையைத் தான் எடுப்பதாகச் சொல்லிக் கிட்டப்போய் வைத்திருந்த கொப்பை ஆட்டியது. ஈகள் ஒருமித்து ‘ஸ்ஸ்’ என்ற சப்தத்துடன் பன்றியின் மூக்கு வால் எல்லா இடங்களிலும் பறந்து பறந்து கொட்டின். பன்றி கல்ல பாடம் படித்தது.

வாக்குமனம் ஒன்றுபட்ட வர்த்தையல்லால் வெவ்வேறுறுப்பு, போக்குவரை வார்த்தை பொருங்கீதன் பராபரமே.

போது அறிவு விழக்கள் (இல. 2)

1. இலங்கை மக்களின் சுகநிலைமேப் பாதிக்கும் இரண்டு நோய்களின் பெயர்கள் எழுது.
2. பற்களைச் சுத்தஞ்செய்வதற்குரிய சூசிகளைப் பெறவதற்குரிய நான் கு தாவரங்களின் பெயர் எழுதுக.
3. தேனீக்கு எத்தனை இறகுகளுண்டு.
4. வின்னை எப்பொருளிலிருந்து வடிக்கப்படுகிறது?
5. புகைரத்தில் 3-ம் வகுப்புப் பிரயாணிகள் பிரீயாணம் பண்ணும்போது செலவில்லாமல் கொண்டு போகக்கூடிய நிறை எவ்வளவு?
6. கடைசியாகக் கணக்கிடப்பட்டபடி இலங்கையின் குடிசன மதிப்பெல்வளவு.
7. மாரிகாலமாகிய இக்காலத்தில் நிலத்திலே அதிக மாக ஊரும் பிராணிகள் நான்கு எழுதுக.
8. இலங்கைக் காடுகளிலே பெரும்பான்மையும் காணப்படும் 3 மரங்களின் பெயர் எழுதுக.
9. உக்கள்பகுதி மரிடகாரணிகள் பெயரென்ன?
10. இலங்கையிலே காணப்படும் பழங்களில் மிகப்பெரிய பழமெது.
11. குபிளையின் எவ்வாறு ஆக்கப்படுகிறது? இது எவ்வருத்தத்துக்கு மருங்காக உபயோகிக்கப்படுகிறது?
12. புகைரப் பெட்டிக்குள் சீர் இருந்து பிரயாணங்களைப்படும்போது ஒரு அபாயம் ஏற்பட்டால் என்ன செய்வீர்.
13. உலகத்திலே அதிக உயரமான மலை எது? நீள கீற்ட்ட இடத்தை நிரப்புக.
14. புசி பசித்தாலும் — — —
15. திரிகுகும் — நால்வேதம் — நால்வைகைச் சேளை — எவ்வா?
16. பல்லிபின் தலை என்ன வடிவமுடையது.
17. உம்மடைய உடையிலே காத்திராப் பிரகாரம் தீ பற்றக் கொண்டால் உடனே என்ன செய்வீர்?
18. இலங்கையிலே சைவ, புத்த, கத்தோலிக்கருக்குரிய விசேஷமான ஒவ்வொர் யாத்திரை ஸ்தலம் எழுது.
19. “வாதிதருங்கு” இந்த எழுத்துக்களை கிரைப்படுத்தி எழுதினால் ஒரு சமய குரவர் பெயராகும், அது எது?
20. ஒரு சந்த சதுரமான காணியின் ஒரு பக்கத்துக்கு நட 25 கதிகால்கள் வேண்டும். நாற்புறமும்சற்றிவரா நடுவதற்கு எத்தனை கதிகால்கள் வேண்டும்.

“எனக்கு ஒரு முயற்சியும் வேண்டாம்; தோட்டவேலை போதும்” என்ற திருப்தியுடன் பழையபடி தன் வேலையில் ஈடுபட்டது.

“இக்கரை மாட்டுக்கு அக்கரை பக்கை.”

கைமேற் பலன்!

(வ-இ)

வி ஜியசிங்கனுக்கு ஒரேயொரு தவப்புதல்ல; அவன் பெயர் மனோகரி. பெயருக்கேற்ற மனோகர தோற்ற முள்ளவள்; குணத்துக்கு குறைவில்லை. தங்கமான குணம். ஜியசிங்கன் குமாரத்தினை தன் உயிரிலும் உயர்வாக மதித்தான். அவனை வேண்டிய வேண்டிய கல்வி களில் பாண்டித்தியம் பெறக் கூடியது மன்றி, பேர்த்தொழிலிலும் ஓர் வீரப்பெண்ணாக விளங்கச் செய்தான். என், எதிர்காலத்தில் ஜியசிங்கனுண்டை பெரிய ராட்சியத்திற்கு இராணியார் விளங்கப் போகிறவன் அவன் ஸ்லவா! அவன் தான் எங்குசென்றுவும் அவனைப் படன் அழைத்துச் சென்றுன். தன் மனீஸீபான்ற மனீஸீப் பிரிந்த ஒவ்வொரு கணவாழ்வும், அவனுக்கு, சங்கிரைனை யிழுந்த வாணைப் போவவும், சன்னினையிழுந்த முக்கோல்வும் சூனியமாயிருந்தது. இதில் யியப்பென்ன?

மனோகரி மங்கைப் பருவமடைந்த பொழுது, அவனை ஒரு வீரப்புருஷனை அரசினங்குமராஜாகுச் சிறப்பாக விவாகம் செய்து கொடுத்துக் கண்குமிகுக்காண வேண்டுமென்ற நினைத்தான் அரசன். அதற்காக ஏன் கே ஒரு சிறந்த வரங் கிடைக்குமென்ற ஆராய்க்கு வந்தான். இதற்கிடையில் எத்தனையோ இராச குடிப்புக்களிலிருந்து விவாகம் பேசுவந்தனர்; அப்படி முயன்ற வர்களில் ஜியசிங்கனின் முதன் மந்திரியும் ஒருவன்.

அவனுக்கு, தனது மகனுக்கு மனோகரைப் பில்லா கம் செய்துவிட வேண்டுமென்று வூதை. ஆனால் அது நிறைவேற்றாயில்லை. அரசினிடம் மனைப் பேசுகை யெடுத்தால் அவன், “பார்க்கலாம்; எல்லாம் இப்பொழுது என்ன அவசரம்! உண்ணையியாபலா நடைபெறப்போகிறது” என்று கடத்தி வந்தான். அவன் அரசனுடைய மன எண்ணத்தை யறிந்து விட்டான். அவனுக்கு நன்றாகத் தெரியும்: இந்த விவாகத்தில் அரசனுக்குப் பிரியமில்லை யென்று. அந்த விவாக சம்பந்தத்தை விடுவதிலும் அவனுக்குச் சம்மதமில்லை. ஒரு தெய்வப் பெண்போன்ற பெண்ணையும் பெரிய ராட்சியத்தையும் கைவிட, எப்படி மனம் வரும்.

எனவே சியாயவதியில் பெற்றுமுடியாததை சுந்யாயவழியில் பெற்றுயன்றுன். மனிதனுடைய காரவும் இதுதான். கிடைத்தற்கிற பொருளை வஞ்சையாற் பெற முயலுகிறுன்; அந்த வஞ்சைனை தன்னையே வாட்டும் என்பதை. அவன் முன்னராகவே உணர்வதில்லை.

‘முதலில் அரசனை வேலைத்து விடவேண்டும்; அவன் இருந்துவிட்டால் அப்புறம் கஷ்டமில்லை! அவனுக்கு என்றாகும் இரகசியமாகக் கொன்று விடவேண்டும்; என்று, தீர்மானித்துக் கொண்டான் மந்திரி. ஒரு நாள் அவன் நல்ல அழகிய முந்திரிகளைப் பழங்கள்

சிலவற்றை கொடிய விஷத்திலே ஊற்றைத்து எடுத்து கொண்டான். இன்னும் கொஞ்ச முந்திரிக்கப்பழங்களை யும் ஒரு பொன்தட்டத்தில் வைத்து அவற்றின் மேல் கஞ்ச ஊறியிருந்த பழங்களையும் அடுக்கி, இரகசியமாகத் தானே அதை எடுத்துக்கொண்டு அரசனிடம் சென்றுன.

அவன் புறப்பீட்ட சமையம் காரியம் கைகூட வாய்த்தாயிருந்தது. அரசன் தனியே சோலையில் உலா விக்கொண்டிருந்தான். மனோகரி தோழியாருத்தியுடன் பூப்பற்றதற்கவொன்றிருந்தான். மந்திரி பழங்களை அரசனிடக் கொண்டுபோன்று வைத்து “இப்பழங்களைத் தங்களுக்கென்று கொண்டுவந்தேன்; சாப்பிடைவேண்டும்” என்று பனிவாகக் கேட்டுக்கொண்டான், ஜியசிங்கன். எனக்க உவப்பான பெருள் கொண்டுவந்ததை, சங்கீத வைம் என்று பழங்களைப் பெற்றுக் கொண்டான், “என் வீட்டுச் சோலையில் வளர்க்க கொஷியில் இப்பழங்களைப் பற்றிதேன், சூசியாயும், அருமையானதாயும் இருக்கதால் கொணர்ந்தேன்” என்றார்கள் மந்திரி. தனது மனோகர் நிறை வேறியதாக அவன் மனம் பொலிக்கத்து.

அரசன் ஒரு முத்தை உண்ண எடுத்தவன், மகளின் சினைவு வர, “மனோகரி! இங்கே வரி கண்ணே” என்று கப்பிட்டான். உடலே சோலையிலிருந்து மயில் போல் கடத்தி வந்தான் மனோகரி. “பின்னய், இந்தப் பழத்தைச் சாப்பிடு; மந்திரி கொண்டுவந்தார்” என்று கொடுத்தான் தங்கை பழங்களைத் தங்கை நோடுதும் ஆவற்றுடன் வாக்கி வாயிரி போட்டுக்கொண்டான் மனோகரி. ஜீயோ! அங்குப்பழம் கலவி விழுந்திருக்கக் கூடதா அடபாகி மந்திரி! கஞ்சுரியபழங்குதை அவன் உண்ணாற மட்டும் பார்த்திருக்கதாயா!! உண்ட உடனேயே அவன் மயக்கி விழுந்தான். தங்கை பதநினுன்! கதறினுன்! ஆனால் என்ன அந்பொழுதில் அவஞ்சிர் அகன்றது மந்திரியின் உடல் பதறியது. தன்னையறியாமலே “ஙஞ்சு” என்று கத்தின்டான். கத்தி முடியுமுன் அரசன் தன உடனவாளர் அவன் சிரத்தைக் கொடுத்து விட்டான். மந்திரியின் குடும்பமே கொலி செய்யப்பட்டது. பிற கரைக் கொல்ல வகை ஆனான் மந்திரி. கைமீற பலன் கிடைத்தத்.

வேளிவந்துவிட்டது!

வேளிவந்துவிட்டது!!

விசாகப்பெறுமானையரவர்கள்

இயற்றிய

யாப்பிலக்கணம்

(திருத்தமான பதிப்பு)

விலை சதம் 35.

தனவுக்கும் புத்தகசாலை, சுன்னாயம்.

வன்மயின்றி யெல்லாம் மதித்துணர்வாய்க் காலைவேன், தன்மையான்றுக் கோயாத் தடையோ பாரபரமே.

எலியின் கதை

அத்தியாயம் 11

எனது கடற்பிரயாணம்

வினாக்கள்

நாமும் கண்மீசையனுமாகத் துறைமுகத் துக்குக் கென்றோம். கண்மீசையன் தூரத்தே கடவிற்கொடியும் ஓர் கறுப்புவஸ்துவைக் காட்டி அதுதான் கப்பல் “என்று சொல்லிற்று. “அங்கே யெப்படிப் போய்ச் சேருவது. எனக்கு நீந்தத்தெரியாதே” என்று நான் சொன்னேன். கண்மீசையன் கடற்கரையிலிருந்து கப்பலுக்குச் செல்லும் ஓர் கயிற்றைக்காட்டி “அந்தக் கயிற்றையோர் பாலமாக உபயோகிக்காம்” என்று கூறியது. கயிற்றின்வழியே செல்வது எலிகளாகிய எங்களுக்கு வில்லங்கமான காரியமல்ல. கண்மீசையனுக்குப் பின்னால் அக்கியிற்றின் வழியே நான் சென்ற போது சிறிது பயங்கே போனேன். தவறி விழுஞ்சு போகாமல் நான் கப்பலையடைந்தபோது எனது மனப்பயத்தை நான் வெளியே காட்டிக்கொள்ளவில்லை.

கப்பலிலேயிருப்பது உள்ளபடி ஒரு சிலாக்கியமான காரியந்தான். அங்கேயுன்ன கப்பலோட்டிகளிலும் பார்க்க எலிகள் முழுமடங்குதிகமாகவிருந்தன. மன்னிற எலிகள் கப்பலின் ஒரு மூலியிலே மொரு கூட்டமாக இருந்தன. மற்ற எலிகளோடு சண்டை புழையமிருப்பதற்காகவே இவ்வெலிகள் இப்படியொருபக்கமாக இருந்தனவென நான் பின்பு அறியலாணேன்.

கப்பற்றாளபதியிலுடைய அறையிலே நான் ஒரு வாறு இடங்கண்டுபிடித்துக்கொண்டேன். அது ஒரு ஆபத்தான இடம் என்பது எனக்குத் தெரியும். ஆனால் அவசியிருந்த ஒரு சிறு துவாரத்தை நான் பெருப்பித் துக்கொண்டதனால், தபிப்போடுவதற்கு வழியமைத்துக் கொண்டேன். அத்துவாரத்தின்வழியே நான் கப்பலின் ஏனைய பாகங்களுக்கும் போகத்தக்கதாயிருந்தது.

தளபதி கப்பலுக்கு வசதும், ஆங்குள்ள வேலைகாரருக்குப் பல கட்டளையிட்டார். பின்பு தனது அறைக்குள் வந்தார். அவருடன் அவர் மகனும் வந்தான். இவர்கள்பூர்ண நான் மிருக்கக்காட்சிச் சாலையிற் கண்டமனித்தகென்பதையும், அந்த இருசிறுவர்வளையுங் கூட்டிக்கொண்டு போனவர்கள் இவர்கள்தான் என்பதையும் நான் அவர்களைக் கண்டபோது யூக்த்துக்கொண்டு மிகவும் ஆச்சியியப்பட்டேன். பின்பு நங்கரம் துக்கப்பட்டது. கப்பலும் நகரத்தொடக்கிறது. மாலை நேரத்தில் கப்பல் மிகவும் ஆட்டங்கொடுத்தது. தளபதியின் மகன் தலையிட்காரனாகப் படுத்துக்கொண்டான்.

எனது நண்பன் கண்மீசையனை நான் கண்டபோது இருட்டிட்டது பக்காவத்தில் நாங்கள் வெளிச் செல்வதில்லை. எனெனில், யாராவது கண்டாற் கொன்றுபோடு வார்கள். ஆகவே நாங்கள் ஒருவரையொருவர் சுந்திப்பது இரவிலோதான்.

பந்தமெலாம் தீரப் பரஞ்சோதி கீருவாய், வந்த வடிவை மறவேன் பராபரமே.

தமிழ் மஞ்சரி

(முதலாம் பாகம்)

[வத்தியாசாலைகளின் உபயோகத்திற்குரிய தேங்கப் பரிசோத புத்தக சபையாரால் 3-3-36 ல் அங்கீர்க்கப்பட்டது]

இங்குல் செய்யட்டுாகம் வசனபாகமேன் இரு பதுதிகளாக வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றது: செய்யட்டபாகத்தில் தேசாபிமானம் பாஷாபிமானம் இலக்கியச்கவை சொல்லிற்பத்தி நீதி என்னுமிவற்றை விளக்குக்கூடிய இன்னையான செய்யின்கள் தோகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. வசனபாகத்தில் தேவிவான நடையீல் இதற்காக எழுதப்பட்ட சிறந்த ஒரைநடைப் பாடங்கள் பதினைந்து சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன.

உந்தால் ஆறும் வகுப்புக்குரிய இலக்கியபாடமாகப் பல பாடசாலைகளில் உபயோகித்து வருகிறார்கள்.

விடு. சதம் 50

தனலக்குமி புத்தகசாலை, சன்னகுமி.

ஓருங்கள் இரவு நக்கத்திரங்கள் நன்றாகப் பிரசாசித்துக்கொண்டிருந்தன. அப்போது நான் மேற்றடிடில் கண்மீசையனைச் சந்தித்தேன். கப்பலில் உள்ளவர்கள் யாவரும் அயர்ந்து தூங்கிவிட்டார்கள். “உன் வாசஸ்தானம் எப்படி?” என்று கண்மீசையன் என்னைக் கேட்டது. “அந்த இடம் எனக்கு நன்றாகப் பிடிக்கிறது” என்றேன் நான். “எனக்கோ இந்தப்பிரயானம் முடிந்தாற்றுன் சந்தோஷம் வரும்” என்று கண்மீசையன் சொன்னது. “ஏன்” என்று நான் கேட்டேன். “கப்பலோட்டிகளிருவர் எலிக்கறி வைக்கவேண்டுமென்று பேசினார்கள். அதைக்கேட்டதும் பூஜையைக் கண்டது போன்ற திகில் எனக்கு ஏற்பட்டது” என்றது கண்மீசையன். “மனிதர் எலி மாமிசமும் சாப்பிடுகிறவர்களா” என்று நான் வியப்புடன் கேட்டேன். கண்மீசையன், மாமிசம் சாப்பிடுகிறவர்கள். இங்கிலாங்கிலும் சிலர் எலிகளைத் தின்கிறார்கள். தென்கடலிலேயுள்ள சனங்கட்டு கமிழ்நாட்டவர் சொல்வதுபோல அவர்கள் “எலியினுமினியை, என்று சொல்வது வழக்கம். இந்த வழக்கத்தில் அவர்கள் எலியின் எவ்வளவு பிரியம் வைத்துள்ளார்களென்பது விளக்கிறதல்லவா?” என்று சொல்லிய போது எனக்கு நடுக்கமிடித்துவிட்டது. “பயப்பட்டதே, மனிதராற் தின்னப்படுவதிலும் பராக்க, அவர்கள் தின்கட்டாது தப்புவதற்கு ஏதவது வழிபார்த்துக்கொள்ள வேண்டும்”, என்று கண்மீசையன் என்னைக் கேட்றிருந்து அங்குந்தாலும் நகருவதில்லையென்றே தீர்மானிஞ்செய்துகொண்டேன்.

(தோடரும்)

“குழ்ச்சிச் செல்வீ”

தே

இந்த உலகத்தின் கண்ணே நிலவுகின்ற மாங்கள் அனைவரும் தாந்தாம் செய்கின்ற எவ்விஷயத்திலாயினும் “குழ்ச்சி” என்னும் சுகருணம் நிரம்பியவர்களாயிருத்தல் வேண்டும். அவ்வண்ணம் உடையவர்கள் எத்தனையோ ஆயிரம் மக்கள் இருக்கின்றனர் ஆனால் இக்கட்டுரையில் நான் அவர்களைப்பற்றி ஒருவிஷயமும் ஏழுத்த ஆணையில்லை. ஆனால், ஆங்கீக குறிக்கப்படுவது யாரெனில் “மந்தரை” யைப் பற்றியேயாம்.

இம்மந்தரையூடை பூர்வ வரலாறுகள் ஒன்றும் இதில் இடம்பெற்றில்லை. இங்செல்லியைப்பற்றி அறியாதவர் ஒருவருமில்லை. எனையில் பழைய காண்மர்கிய இராமாயணத்தில் முக்கிய அங்கம் பெற்றவள் இவளே. அப்படியானால் யார் அறியார்?

இச் செல்லியினுடைய குழ்ச்சித் திறமையை உலகில் ஒன்றுக்கும் இணையாகச் சால்லமுடியாதிருக்கிறது. இவனுக்கு மனம் முழுவதும் குழ்ச்சியாம். அப்படியாக இராமாயணக்கதையில் பற்பல இடங்களிலும் சமயக்களிலும் நேரங்களிலும் தன்னுடைய குழ்ச்சித் திறமையை நன்கு காட்டியிருத்தலே கவிக் கச்கரவர்த்தி யாகிய கம்பர்ப்ரான் மிகுந்த சிறப்புடன் கூறியுள்ளார். அத்தகைமையான குழ்ச்சியின் பெருமையை எல்லாவிடங்களிலும் கூறிய முறையாக இக்கட்டுரையில் வூரைய முடியவில்லை. ஆனால் அதிலொன்றுக்கு “கைகேயியின் மகன் பரதன் நாடாளவும், கோகலையின் மகன் இராமன் காடாளவும்” படியும் செய்தற்கு மந்தரையால் எடுத்தாளப்பட்ட குழ்ச்சித் திறமையைச் சிறிது கூறவாம்.

இராமபிரானில் கோபக்கொண்ட மந்தரை அவருடைய பட்டாபிஷேகத்தை அறிந்து, கைகேயினை அடைஞ்து பரதனைப் பட்டாபிஷேகத்திற்குரிமையானவன் ஆங்கியையும், அவ்விஷயத்தை முதலீல் கைகேயிக்கு அவள் கூறியவுடன் நின்ற அந்தரங்க கிலையும், பின் அவள் பல குழ்ச்சி முறைகளைக் கையாண்டு கைகேயியின் கோப நிலையை மாற்றியமையும் குழ்ச்சித் திறமையாலேயாம். கடனி சில வார்த்தைகள் கூறிய பின்பு கைகேயி கூறுவதைக் கம்பர்ப்ரான்

“வெயில்முறைக் கதிரவன் முதலை மேலேர் வயிர்முதல் பொருள் திறம்பினும் உரைதிறம் பாதோர் மயில்முறைக் குவத்து உரிமையை மலுமுதல் மரபைச் செவிக்குறப்புலச் சின்தையால் எண்ணொன்று தீயேய்”

என்றால் முதலையை கைகேயிக்கு முதலீல் இருந்த கோபமும், பின் அவள் அதை மாற்றிய திறமையும் எத்தனைமைத்து. பின்பு கைகேயி தசாத்தரைக் கேட்கும் கேள்விகளையும் இவளே கூறியுள்ளாள். இவளின் குழ்ச்சித் திறமைதானென்னே!

போ, சிவகுநி, மாணவன்,
மட்டுமலை.

தானாந்த மான சகச நிருவிக்கப்பட்டு, ஆனாந்த நிட்டை அநுள் ஜூபா பராபரமே.

(கேநூர், வித்வான், S. உமைதானுபிள்ளை)

- (1) அறையறையாய்க் கூட்டினை அழகுடனை அமைக்கவே நிறைவுவழை ஊட்டிய கெடுந்தகை யார்? சொல்லுவாய்.
- (2) தேன்சேர்த்து வைப்பதற்கு தேந்துங்கல் மெழுகதீனை; ஊறுருக்கி உண்டாக்க உரைத்தவரைக் கூறிடுவாய்.
- (3) ஆரமுதம் அணிக்குதித்தம் அனைவரையும் காத்திடினும் வேறுவிதம் தந்துகீ மாறுபட ஸ்ரூபோ?
- (4) அனுவனுவாய்க் கேர்த்தசின் அரியபொருள் அனைத்துமே கண்பொழுதில் கைவிட்ட காரணத்தைச் சொல்லிடுவாய்!
- (5) கால்காசம் முடக்காது கனத்தபொரு எர்க்குதற்குச் சாஸ்புடனை நீயறந்த சங்ககிழையைச் சொல்லிடுவாய்!
- (6) மலர்தோறும் மதுவெடுத்து; மண்ணுள்ளோர் வாழ்க்கிடவே புலர்வதனமுன் எழுந்திடுவாய் பூங்காவிற் தன்றிடுவாய்.
- (7) உன்னைப்போல் உழைத்திடவே ஒருவர்க்கும் ஏலாதே; நின்னைப்போல் வருவாயை நிலமதிலே பெற்றவர்யார்?

சமுகேசரி கல்வி அனுபந்தம்

தலைப்பிரதி விலை சதம்—3

25 பிரதிகள் விலை சதம்—50
தபாற் சேலவு வேறு
ஆண்டுச்சந்தர ஜூபா 2.

முற்பண்மீன்றி அனுப்பப்படமாட்டாத

ம் ஈக் காட் டி

மக்களைக் கொள்ளும் இயற்கைக் காட்டிகள் பற்பலவே அவற்றில் மலையின் சிறப்பும் மனி தர் மனதில் முக்கிய ஸ்தானம் வகித்துள்ளது

அதனால்கே இன்புறவான் விரும்பிய யாம் இளவேனிற்காலத்து நுவரெலி செல்வதும், பிறதேசமக்கள் சுவிற்கலாங்கு முதலாம் மலையை செல்வதும் சிரந்தரம் சிகழும் செய்தியாய் இருக்கின்றது.

மலைக்கும்—கலைக்கும்—மண்பதை நிலைக்கும் மிக்க தொடர்புள்ளது.

“சிங்கமும் வெங்கிறும் உடன்விழயாகிம் ஒரு ரால் னெபுலீயும் மடப்பினையும் தினைத்திடும் அங்கோருபால் வெங்காடி மரையிடுவதும் விளையாகிம் ஒருபால்

விட அரவும் மடமீலும் விருங்கயும் ஒருபால்”

எனச் சமரச உணர்ச்சிக்கு வழிகாட்டியாகிருந்த நம் நாட்டுத்தமிழ் மலையை—அகத்தியர் வாழும் பொதிய மலையை, குருத்துபூர சுவாமிகள் ஆரூத அன்னிய வாழ்த்தி கின்றனர்.

உங்களத்தின் உரவிற்கியல்ப் பக்கஞ்சும் மலையிடை வாழுவர், தாபவனர்ச்சி தாவி, வளரும், மிருகங்குசாரம் மிக்கு விளங்கும், கேவலம்! இதேது! காட்சியைப் பற்றிக் கட்டுரை கூறவத்து, மலைமேற்கொண்ட மலை ஏற்றுமதியால் எழுமைபோன்று எடுத்தோ கூறின்டேன். ஆமாம் இதற்கெல்லாம் மலையன்னொற்கொண்ட காதலே கரணம்போலும்.

இரவினையன்றிப் பகல்லைனையறியாத பருவரைச்சாரல், ஆங்கு மலைப்பாம்புக்கொல்லாம் மரங்களைக் கவனங்களாக விழுக்கி ஒருபுறம் அசைவற்றுக்கெட்கந்தன. மேகங்களெல்லாம் கரு மதகரி இனமென நீரைக் குடித்தமையானுக்கும் அசைவும் மாட்டாது மலைமேல் நிலைபெற்றன. மயில்கள் தோகையை, விரித்து கடினமாடின. முபல்கள் ஓயின், பாறைகளெல்லாம் பேழுவாய்க்காட்டும் பெயிப் அரச்கள் போன்று வெயித்துக்கெட்கந்தன, மலைமேற்கூண்ட சுகைகளில் சுறு இறு முதலாம் மீனினங்கள் துள்ளிக்குத்தகன. மேகத்தைத் துழைத்தெழும் அம் மாமலையில் உயர் ஏற உங்கள விக்ரப்பெய்யப்படுகின்றது. தாவர வளர்ச்சியும் விக்ரப்மாகவே இருக்கின்றது. பனி உருகிக் கர்க்களை உருட்டிக்கொண்டே ஆறுகள் இம்மெனும் நலியிடன் கொண்டிருந்தன. வண்டல்கள் எல்லாம் ஒதுக்கிடம் சென்றன. ஆற்றின் பக்கலீல் உழவர் பரன் பாக்களைப் பாடித் தம் சொழில் கெப்பதார், குறவுப் பூதலான குன்றத்துக் காதிகளின் வாழ்க்கை அதிசயப்திற்கு குரியதாய் இருக்கது. தினைமாவன்று யானைத்தங்களால் மாவறைத்து, வல்ல விலங்குகளாம் பொல்லாப் பறைவர்களுக்கு மறைந்து இன்பவாழ்வு களிக்கும் அவர்கள் வாழ்க்கை எத்துணையித்தை மானது. மாருது மழை பொழிவதால், மரங்களும் செடிகளும் ஒங்கியுயர்ந்து செல்பவரை மறிக்கும் அரண்போற்றிக்கூடின. அம்மரங்களில் குயில் வானம்பாடி முதலாம்

சொல்லிறப்பச் சற்குருவாய்த் தோன்றிச் சுகங்கொடுத்தது, நல்கீவர்க்கே கொத்தடிமை நான்கான் பராபரமே,

பட்சியினங்கள் தீங்குரவெடுத்து வாத்திய மிசைத்தன. நறமலர் பூத்த மரங்களிலிருந்து தீங்குருனது எங்கும் செறிந்து கோலையுட்புகுந்தது.

வனவிலங்குகளின் உறைவிடமாய் விளங்கிய ஓர் பெரும் குகை அம்மலைச்சாரலீற்கெட்கந்தது. பசியினால் வருஷ்திய சிங்கமொன்று வீரிட்டுக் கர்ச்சித்துக்கொண்டேயிருந்தது. சூன்டவர் நடுங்கும் அதன் கோலத்தைக் கண்ணீர்த்துளிகளினாடாகவே பர்க்கவேண்டியிருந்தது. அது ஓர் வேளத்தின்மீசை பாய்க்கு ஆதன் உயிரைப் போக்கீக்கூரிய வெண்ணேயிருக்கால் மாமிசத்தைக் கிடித்துப் புசிப்பது அந்தோ! ஏத்தகைய கோரக் காட்சி!

ஆற்றங்கரையில் மங்கிகள் குந்திக் குந்திச் சேஷ்டை செய்வதும், மானினங்கள் ஒரு சாரலில் இரைமீப்பதும், போர்வை விரித்தாற்போன்ற பசங்கரையில் கறவைகள் சஞ்சிப்பதும் எவ்வளவு அழன்கியிருந்தன. கண்டவர் கண்களையும், மனத்தையும் ஒருங்கீக் கவரும் தன்னம் மலைக்குண்டு. அஃது அளக்கவியலா அன்புகொண்டது; அசைக்கவியலாத்து; இதனாற்றுன் பவணக்தியாசிரியர் மனத்திலும் முயலையுறுவகீ நல்லாசிரியர் இலக்கணமாயிற்று.

வ. ஆந்தோனிப்பிள்ளை
S. S. C. மாணவன், கொல்ம்பக்காம்;

அசல் ஆஹாட்புதி

எஸ். முநுகாணந்தன்

ஆசிரியர் ஆனந்தம்பிள்ளை ஓர் அலாதிப் பேரவழி, இவர் கல்வி கற்பிக்கும் கலாசாலையிலுள்ள மாணவர் யாவரும் இவிரிடம் அத்தியந்த ஆண்பு வைத்திருந்தார்கள். காரணம் யெய்யனக்குஞ்கு மகிழ்ச்சி கொடுப்பதில் கமது ஆசிரியர் மிகவும் தேர்ந்தவர். இவர் கல்வி கற்பிக்கும் வருப்பு மாணவர்களை வருடங்கீரும் அய அரிதுள்ள அழகிய மலைச்சாரலுக்கழைத்துச் சென்று இயற்கையன்னையின் காட்சிகளைக் காட்டி அவர்களை மிகிழ்விப்பது வழக்கம்.

ஞாயிறவாரம், காலை சுமார் ஏழுமணி இருக்கும் ஆசிரியர் ஆனந்தம்பிள்ளை மாணவர்களுடன் ஒரு பாதை வழியாகச் சென்றுகொண்டிருந்தார். போகும்போமுது மாணவர்களுக்கேற்ற விசுக்க கைத்தகளைக் கூறிச் சங்கீதாவித்துவண்மை இருக்கவழி தாரம் கடந்தனர். பின்பு எட்டு மணியளவில் ஓர் வனப்புவாய்ந்த மலைச்சாரலை அடைந்தனர்.

ஆசிரியரும், மாணவரும் இயற்கையன்னைக்குடம் மாகி ஆனந்தபரவசமரனுர்கள், எங்கும் ஒரே பசுமை செறிந்து அம் மலைச்சாரலையும், அச் சாரலிலிருந்து பாயும் அருகிகளின் துவியமான தெளிந்த ஜிலத்துத் துவும், அதனாலே பளிங்குபோன்ற மீனினங்கள் பாய்ந்து

குதிப்பதையும் பார்த்த மாணவர்கள் இறங்குதல் என்று அப்பசுமில்சு சாரலில் பலவிதமாக விளையாட ஆரம்பித்தனர். இவ்வண்ணமாக இருமரி ரேம் வரையில் கழித்துவிட்டு அப்பால் ஒருஷம் சென்றனர்.

அங்கு ஓர் பக்கலிலுள்ள சிறிய குடிசையில் இருக்காவில் வஸ்திர உருவங்கள் காணப்பட்டன. உடனே ஆசிரியர் மாணவர் சகிதமாக அவ்விடத்தை நோக்கி விரைவாகச் சென்று, “அவ்வருவங்களிற்கு முன்பாக சால்டாங்க தெண்டஞ்செய்தார். “மங்களானி பவந்து” ‘எழுந்திரு: மகனே’ என்ற வார்த்தைகள் பெரிய முனினிலின் திருவாபினின்றும் எழுந்தன. உடனே ஆசிரியர் எழுந்து கை கூப்பி அந்தசலிப்பதாராய் சின்றார். அப்பொழுது அம்மானுபாவர் அவரை நோக்கிப், பின்னாய்! நீ முற்பிறவில் ஓர் தனவந்தனுபிருந்தும் ஒரு வருக்கும் யாதும் தாழம் செப்பாததன் பயனாக இப்பிறவில் நல்ல நிலையை அடையவில்லை. எனினும் சிறிது காலத்திற்குப் பின்பு நீ நற் விதிக்கையை அடைவாய். எதற்கும் நம் தேவிக்கை வளங்கிக்கொள். எங்கே தேவிக்குத் தட்சினை கொடு என்று ஓர் தாம்பரனை நீட்டினார். ஆசிரியர் சட்டப்பட்டபையைத் தட்சினார்; யாதோன்றுமில்லாது சியங்கினார். அவ்வழையம் அருகே யிருந்த குடியிச்சாமி, ‘அம்பாளின் நோக்கம் உம்முகையை மோதிரத்தில் விழுகிறது’ என்றும், ஆசிரியர் அதனை(பெயர் போட்டிருந்ததை) குழட்டி தாம்பாளத் தில் போட்டார். மகனே! தேவிக்கு அடிக்காசு வந்து தட்சினை கொடுப்பாயேல் அவன் உனக்கு தந்திக்கைம் செய்வாள் என்று கூறி விட்டு கொடுத்தருளினார். ஆசிரியரும் மாணவரும் அன்புடன் அதனை ஏற்றனர்.

திங்கட்கிழமை வந்தார் ஆசிரியர் குடுப்பிற்கு. வரும்பொழுதே ‘வீட்டுக் கணக்குச் செய்ய தவாகள் எழுந்து நிற்கலாம்’ என்று. ஆக்கனுபிட்டவன்னாமே வந்து பிரம்பைச் சுவரினின்றும் எடுத்தார். அப்பொழுது நான்கு பெண் பிள்ளைகளும், ஐந்து ஆண்பிள்ளைகளும் ஆங்கதைக் கணக்கினராய் எழுந்து நின்றனர். கவக்கிரக்களே என் இன்ற கணக்குச் செய்யவில்லை என்று கேட்டபடியே விழுந்து அடி நால்குது பேரூக்கு. கடைசியாக அவ்வுயிப் பிரபல தாசி பங்கழுத்தின் மகள் பானுமதியின் முறை வந்தது. ஆசிரியர் அவ்வுடைய கூடுகிய கையை நீட்டி என்றும், அவன் பதறியபடி நீட்டினான். ஒஹோ! எது இன்ற மோதிம்கூடப் பேர்டிருக்கிறோம்போலிருக்கே! அதனால்தானே கணக்குச் செய்யவில்லை என்ற கையை இழுத்துவைத்துப் பார்த்தார்.

புரிந்தது விஷயம். யார் இந்த மோதிரம் உனக்குத் தந்தவர் என்று கேட்டார் ஆசிரியர். எங்கள் வீட்டிற்கு வழக்கமாக வருகிற ஓர் முனிவர் இதை அம்மாவிடம் கொடுக்க, அம்மா எனக்குப் போட்டா என்று கூறினான்.

அடே ஆஹாடாகுதி! இப்படியா உன் சங்கதி! ‘நீதாண்டா அசல் ஆஹாம்!’ என்று கூறுவதைவிட ஆசிரியர் ஆன்தப்பிள்ளை வேறு என்ன செய்வார்.

முத்திக்கு வித்தான் மோனக் கரும்புவழி, தித்தித் திட்விளாந்த தேனை பராபரமே.

வள்ளல்களின் பெருமை

உலகில் வரையா ஈகையினையுடையவர்களே வள்ளல்களை நூக்காரனாப் பெயருறவார்கள். அங்களுமிற்ற வர்கள் அழிந்தினுமினிய தமிழ்மொழிதோன்றிய செங்தமிழகத்தில் சிற்புனாச்சி செய்த செந்தர்களே யாம். அன்னர் வரையாது கொடுக்கும் வள்ளல்மை யுடையோறிருந்தார்களேன்பதைச் சங்க இலக்கியங்கள் நமக்கறிவுறுத்துகின்றன.

இவற்றிலிருந்து முன்னுழியில் முதலிடை கடை என எழுவன்ஸ்களிருக்கார்களேன்பது பெறப்படுகின்றது. இவ்வள்ளல்கள் வரையாது மழுகும் வண்மையாலும், அரசாராத் பெற்ற விவரிக்காலும், தண்ணளியாலும் வளிமையாலும், பண்டுதொட்டீடு கந்தமிழ் நாட்டில் பெரும் புச்சிபெற்று விளக்கினர். இன்னேறைப் பாடாத புவர்ஸிலிரண்று இவர் தம் பெருமை பகரவுமென்தோ!

அக்காலை முழுயுடை வேந்தர்களைத் தவிர வேளி ரென்ற வகுப்பினரும் வள்ளல்மையுடையவர்களாயிருக்கார்கள். இத்தகை வேளிர்களில் மிகச் சிறந்தோராகக் கருதப்படுவர்கள் கடை யெழுவன்ஸ்களே. அவர்கள் பாரி, ஓரி, மலைன், ஏற்னி பேகன், ஆய, நள்ளி என்போவார். இது தம் புராணாறு முதலியவற்றில் ததி கண், காரி முதலிய அரசர்களும் வேறாக்களும் வள்ளல்மையுடையோறிருந்தார்களேன்று கூறப்படுகின்றது.

இத்தகை வள்ளல்கள் பெருமையை எடுத்தியப்பட்டு இயாக் கரும்பெனினும் புவர்களாற் பாடப்பிப்ரம் பாக்களிலிருந்து சிவுற்றறைக் கூறமுழுயும். அக்காலத்தியவள்ளல்கள் தத்தம் உயிர்த்துவினாவர்களாகப் புலர்களையே வைத்திருந்தார்கள். முன்னார் விரும்புவன் வற்றை பில்லையென்னது கொடுத்துவினார்கள். புலவர்கள் வறுமை நோயால் போவதைச் சுக்கிக்காற்றாகுவர்களிருக்கார்கள். எவராயினுமாகுக அவர்க்கில்லையென்று மனமுவக்குமா நீங்கார்கள். பரிசிலர்க்கில்லை யென்று இன்முகங்காட்டி கல்லுறைகளில் புளைவன் புளைது கொடுப்பன கொடுத்து விடுத்தார்கள். இன்னாக தமதுயிரையுமியும் வள்ளல்மையுடையோறாயுமிருந்தார்கள்.

மெந்கூறிய வள்ளல்களில் பாரியே மிகவும் மேம்பட்டு விளக்கினுளவென்பதை,

“கொடுக்கிலாதைப் பாரியே யென்ற கூறினுக்கொடுப்பாரினை” எலுஞ் சுங்காருத்திலையாகுடைய தொரைம் புவப்படுத்தும். இன்னும்வனது கொடைத்திற்கை,

“புலக்கங்காக இரவென் செல்லே வரைபுரை களிற்கொடுத்து விடுத்தார்கள். என்னாலுற்றிலும்,

(தொடர்ச்சி தடித்த பச்சம் பார்க்க)

வள்ளல்களின் பெருமை

(முன்பக்கத் தொடர்ச்சி)

“சிறை மூலிலைக்குப் பெருக்கேர் நல்கிய பறம்பிற் கோமான் பாரி” எனச் சிறப்பாண்றுப்படையிலும் “கறங்குமணி செஷிக்டேர் கொஞ்செனக் கொடித் தொங்கு சிறப்பிற் பாரி” எனப் புறானுற்றிலுமியக் கிடக்கின்றது.

இன்னும் வேள் ஆய் என்ற மற்றேர் வள்ளல் தனக்கு நாக்தால் கிடைக்கப்பெற்ற சிறந்த ஆடையைத் தனக்கென வைத்துக்கொள்ளாது அதைச் சிவ பிரானே அனியத் தக்கவல்ரானக் கருதி அவனுக்கே சாத் தினுணென்றால் அவன் வள்ளன்மை எத்துணைத்து.

இன்னு மஞ்சி யென்ற வேந்தன் ஒளவைக்கு நெல் விக்களியின்தமை அவன் வள்ளன்மையைப் புலப்படுத்தும். இன்னுமின்னேர் போன்ற குமணங், நளன் முதலிய அரசர் களும் வள்ளன்மையிற் சிறந்திருந்தார்களோன்று பல்வகை யாதாரங்களாலிதல் கூடும். புலவர்களால் பாடப்பெற்ற பாக்களிலிருந்து இவ்வள்ளல்கள் ஈகையுடன் அரசொழுக்கம், ஒற்றுமை, நட்பு, தவம், விரம் என்பன உடையவர்களாயிருந்தார்களென வறிகின்றோம். அன்றியும் அங்காலை வள்ளல்கள் புலவர்களைத் தத்தம் அவை மந்திரியாக வைத்தி நந்தமையும், அவர்களிடமிருந்த நன்றியும், புலவர்களால் பாடப்பெற்ற பாக்களும் அப்பாக்களின் சிறப்பும் அன்றார் பெருமையைப் பெருகப் புலப்படுத்துகின்றன.

அரசர்களாண்ட குடிகள் அருளுமன்புமுடையவர்களாக வறுமையென்பதிலாய் தமதரசனே தெய்வமென மதித்து அன்னா கட்டளைகளை அன்புடன் செய்து வந்தார்கள். அரசருங் குடிகள் படுந்துயரைக்கா னாச்சகொது அந்துயர்களை நீக்கி அவர்களையுன்புடனதுகரித்து வந்தார்கள். அதனால் அங்காலை குற்றங்கள் மலையாம் குணங்களை மிகுந்து தோன்றின.

ஆ! தற்காலை அவ்வள்ளல்களாண்ட விழுமிய நகர்களிலை மெங்கே? அன்னா சுந்தகியினரெங்கே? இவைகளையெல்லாம் நோக்குமிடத்துத் தமிழ்மக்களாய் எங்கள் மனம் நெங்கு நெங்குத்திருக்கின்றதே. ஆதலால் எமதாய் நாட்டையும் எம் தமிழ் மக்களையும் இற்காலத்திலுள் சிறப்புடன் விளங்குமாறு செய்த வள்ளல்கள் பெருமையையார்தான்றிவார்.

மறு சாதியினர் தமிழ்மக்களை மெச்சிப் பேசவதென்றால், வள்ளல்களினீகையிலும், அரசாட்சி முறையையினுலும், கல்வியறிவிலுமல்லவா. இதனால் வள்ளல்கள் பெருமை தமிழ் மக்கட்குமேர் பெருமையாகும்.

நா. கணேசன், S. S. C. மாணவன்
உடுவில்தெற்கு சைவவித்தியாகாலை

வாழ்ப்பாளம்-மயிலிட்டுத் தெற்கு “தீந்மகள்நிலைய” தில்லிருக்கும் நா. போன்னையா என்பவரால், சன்னகம் ‘தீங்யாட்டி’யிலுள்ள தீமகள் அச்சியங்நிராமலையில் 1939-ம் மூன்றாண்டிலீ 1

ஆழகேசரி இளைஞர் சங்கம்

குழந்தைகளே!

இன்று 1939 ம் வருடத்தின் முதல் நாள்லவரா? தாத்தா தனது குழந்தைகளொல்லோருக்கும் ஆசீர்வாதக் கொடுக்க இன்று புது நாளைபிருக்கிறதைப் பாருக்கள்! செல்வக் குழந்தைகளொல்லோரும் வரப்போகும் வருடத்திலும் அதன்பின் வரும் வருடங்களிலும் சகலசுகத்தோடும் சங்கதோஷத்தோடும் வாழவேண்டுமென்று தாத்தா ஆசீர்வதிக்கின்றார். [பாட்டியும் ஒரு முலையிலிருந்து கொண்டு ஏதோ முறை முனைக்கிறார், கேளுங்கள்.]

புது வருடத்தோடு எங்கள் சங்கத்தையும் புது விதமாகக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று நான் முன்னர் ஒரு முறை சொன்னது ஞாபகமிருக்கிறதா? தாத்தா இதைப் பற்றித் தான் பலமாக யோசனை செய்து கொண்டிருக்கிறார். வரட்டும் தைப்பொங்கல் வந்தவடன் ஒரு நவீனமான போட்டி தயாரித்து ‘இளைஞர் சங்க’ அங்கத்தவர்களுக்குக் கொடுக்க இருக்கிறேன். சங்கத்தில் இன்று வரை சுந்தாவைப் புதுப்பித்து வைத்திருக்கும் அங்கத்தவர்களுக்கு மாத்திரம் தான் போட்டியின் பலன் கிடைக்குமென்பதை ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ளுங்கள்.

—தாத்தா

விண்ணப்பப் பத்திரிம்

அன்பார்ந்த தாத்தா!

தயவுசெய்து “ஆழகேசரி இளைஞர் சங்கத்” தில் என்னை ஒரு அங்கத்தவராகப் பகிலு செய்து கொள்ளுகின்றன. இத்தடன் 12 சத முத்திரை ஆறு மாதச் சந்தாப்பணமாக அனுப்பியிருக்கிறேன். [இங்கியா 2 அனு; மலையா 16 காச்.] பெயர்.....

பிரந்த திகதி.....மாதம்.....வருடம்.....விலாசம்.....

பெற்றார், அல்லது உபாத்தியாயர் கையொப்பம்

இந்த விண்ணப்பப் பத்திரத்தை சிரப்பி ‘தாத்தா’ C/O ‘ஆழகேசரி’, சன்னகம், இலங்கை என்ற விளாசத்துக்கு அனுப்பிவையுக்கள்.

நா. போன்னையா என்பவரால், சன்னகம் ‘தீங்யாட்டி’யிலுள்ள நாயிற்றக்கிழமை அச்சிலுவிசுக்கப்பெற்ற வெளியிடப்பட்டது